

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15937 *Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal.*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i la sanciono.

PREÀMBUL

I

La Constitució reconeix el dret de totes les persones a obtenir la tutela efectiva dels tribunals dins d'un procés públic sense dilacions indegudes i amb totes les garanties. La nostra Constitució preveu la justícia com a poder i com a servei destinat a prestar tutela als ciutadans, una prestació que ha de ser efectiva. Aquest mandat d'efectivitat se situa en l'òrbita dels postulats de la clàusula de l'estat social i, en particular, del mandat de l'article 9.2 de la Constitució, que imposa als poders públics, i assenyaladament al Govern, l'obligació de disposar els mitjans necessaris, tant normatius com materials i personals, perquè el dret a la tutela judicial es garanteixi a tots els ciutadans de manera tangible i certa.

Diferents instruments han incidit sobre la conveniència de dotar la nostra justícia de mitjans moderns i eficients. Així, la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia, aprovada pel Ple del Congrés dels Diputats en la sessió del dia 22 d'abril de 2002 com a Proposició no de Llei, posa de manifest el dret dels ciutadans a una tramitació àgil dels afers que l'afectin.

II

Les dades estadístiques més recents sobre entrada d'assumpes en els nostres tribunals acrediten que els últims temps s'ha produït una alça exponencial de la litigiositat. Així, el nombre d'assumpes ingressats en totes les jurisdiccions durant l'any 2009 ha tingut un creixement pròxim al 33% amb relació al nombre d'assumpes ingressats 10 anys abans. En alguns ordres jurisdiccionals el volum d'entrada ha estat especialment intens, com ara en el civil, que ha doblat l'entrada d'assumpes en aquesta mateixa dècada.

L'augment sobrevingut de la litigiositat és indicatiu de la confiança cada cop més gran que els ciutadans dipositen en la nostra Administració de Justícia com a mitjà per resoldre els seus conflictes i pretensions, però al mateix temps ha posat de manifest la necessitat d'introduir reformes profundes per assegurar la sostenibilitat del sistema i garantir que els ciutadans puguin disposar d'un servei públic de qualitat. Aquest també va ser l'objectiu últim que va determinar la promulgació de la Llei orgànica 1/2009, de 3 de novembre, complementària de la Llei 13/2009, de la mateixa data, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova oficina judicial.

La Llei que ara es presenta continua la línia de reformes processals iniciada amb les reformes que s'acaben d'esmentar, i ara es tracta d'introduir en la legislació processal millores que permetin agilitar els diferents procediments, sense minva de les garanties per al justiciable.

III

L'objecte de la Llei és incorporar determinades mesures d'agilitació processal en els ordres civil, penal i contencions administratiu que obeeixen al propòsit comú de subministrar als nostres tribunals instruments processals òptims per a la gestió processal. Aquestes mesures són de signe diferent. Unes estan encaminades a garantir drets fonamentals dels ciutadans, com passa en el cas de l'ordre penal, altres a optimitzar els procediments, a suprimir tràmits processals innecessaris o a substituir-los per altres de més breus, i altres, en canvi, estan orientades a limitar l'ús abusiu d'instàncies judicials.

En l'ordre penal, s'introdueixen certes modificacions inexcusables, exigides per la nova situació derivada de la reforma produïda en el Codi penal per la Llei orgànica 5/2010, de 22 de juny, i relatives a les implicacions processals del règim de responsabilitat penal de les persones jurídiques. En particular, es regulen qüestions relatives al règim de la competència dels tribunals, dret de defensa de les persones jurídiques, intervenció en el judici oral i conformitat, així com la seva rebel·lia.

En l'ordre contencions administratiu, es modifiquen determinats preceptes relatius a la prova per reduir tràmits i dotar de més agilitat aquesta fase del procés. D'altra banda, s'introdueix en el procediment abreujat la possibilitat d'evitar la celebració d'una vista en els recursos en els quals no es demana la recepció a prova i l'Administració demandada no sol·licita la celebració de la vista. D'aquesta manera s'evita que els recursos que quedarien conclusos en l'acte de la vista després de la contestació a la demanda hagin d'esperar en alguns casos més de dos anys fins que se celebri la vista, només a efectes que l'Administració demandada contesti.

S'eleva a 30.000 euros la quantia dels assumptes que es resolen pels tràmits del procediment abreujat.

S'introdueixen modificacions importants en matèria de recursos, quant a l'elevació del límit quantitatiu per accedir al recurs d'apel·lació i al recurs de cassació.

Es modifica la regulació de les denominades mesures cautelarríssimes, i es recullen les vertaderes possibilitats que en l'actualitat porten a terme els òrgans judicials: apreciar la urgència especial i citar a la compareixença, apreciar la urgència especial i denegar la mesura cautelar inaudita part o bé no apreciar la urgència i decidir tramitar d'acord amb les regles generals, i s'afegeix la possibilitat d'al·legacions per escrit en comptes de compareixença. D'altra banda, es preveu amb caràcter exprés la intervenció necessària del ministeri fiscal en determinats supòsits que afectin menors d'edat.

En relació amb les costes processals, s'estableix per als processos d'única o primera instància el criteri del venciment, però amb la possibilitat que el tribunal pugui exonerar de les costes processals quan concorrin circumstàncies que justifiquin la no-imposició; i, així mateix, es regulen els supòsits d'estimació o desestimació parcial.

En l'ordre civil, s'inclou expressament dins del concepte de costes del procés l'import de la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional, atès que es tracta d'una despesa necessària per demandar.

S'estén el sistema del judici admonitori als judicis de desnonament per falta de pagament, de manera que, en cas que l'arrendatari no desallotgi l'immoble, pagui o formuli oposició després del requeriment, es passi directament al llançament, la data del qual se li comunica en el mateix requeriment, única comunicació processal necessària per al bon fi del procés, encara que el demandat intenti dilatar l'execució, i així mateix s'evita la celebració de vistes innecessàries.

S'exclou el recurs d'apel·lació en els judicis verbals per raó de la quantia, quan aquesta quantia no superi els 3.000 euros, i amb això es tracta de limitar l'ús d'instàncies judicials, a vegades abusiu, i moltes vegades innecessari.

En l'àmbit dels recursos, se suprimeix el tràmit de preparació dels recursos devolutius i, quant a la cassació, es fa a una modificació quant a les resolucions susceptibles de recurs per la quantia per tal que el Tribunal Suprem pugui complir de manera més eficaç els fins legalment establerts.

Quant a l'execució de sentències, s'aclareixen aspectes relatius a la relació entre l'execució especial hipotecària i l'ordinària, i es precisa la forma en què l'execució

especial, dirigida contra determinats béns, passa a convertir-se en general, dirigida contra tot el patrimoni dels responsables.

Es redueixen tràmits en la substanciació de les terceries de domini i de millor dret, que ara es ventilen pels tràmits del judici verbal, si bé aquesta última amb contestació escrita, atesa la peculiaritat de l'objecte. La remissió al judici declaratiu ordinari és desproporcionada, i la nova remissió al judici verbal evita dilacions indegudes en l'execució.

Quant als processos especials per a la tutela del crèdit, s'acull expressament a l'arrendament de béns mobles, en el procés verbal ja previst per al contracte d'arrendament financer i de venda a terminis de béns mobles, atenent amb això una reclamació del sector econòmic corresponent, el creixement del qual els últims anys no ha estat acompanyat de la modernització legislativa corresponent, que ara ha de proporcionar una reducció important de costos i temps, quant a la reclamació dels seus deutes i especialment, quant a la recuperació dels béns lliurats en arrendament. Això implica, a més, la modificació de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de venda a terminis de béns mobles, per equiparar la condició d'aquests contractes avui atípics als que ja regula aquest cos legal.

S'aclareix la regulació de les mesures cautelars en el cas de sentències absolutòries que hagin estat objecte de recurs.

S'introdueix la preferència en els processos sobre capacitat, filiació, matrimoni i menors, en els casos en què algun dels interessats sigui menor, incapacitat o estigui en situació d'absència legal.

També se suprimeix el límit quantitatiu del procediment admonitori, i d'aquesta manera és equiparat al procés admonitori europeu, amb la finalitat d'evitar limitacions d'accés a aquest procediment, que ha esdevingut de molt la forma més freqüent d'iniciar les reclamacions judicials de quantitat.

Article primer. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal.*

Es modifica la Llei d'enjudiciament criminal, de 14 de setembre de 1882, en els termes següents:

U. S'introdueix un nou article 14 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 14 bis.

Quan, d'acord amb el que disposa l'article anterior, el coneixement i la decisió d'una causa per delictes depengui de la gravetat de la pena que la llei li assenyala, cal atènyer-se en tot cas a la pena legalment prevista per a la persona física, encara que el procediment es dirigeixi exclusivament contra una persona jurídica.»

Dos. S'introdueix un nou article 119, que queda redactat en els termes següents:

«Article 119.

1. Quan, d'acord amb el que disposa l'article 118 d'aquesta Llei, s'hagi d'imputar una persona jurídica, s'ha de practicar amb aquesta la compareixença que preveu l'article 775, amb les particularitats següents:

a) La citació s'ha de fer al domicili social de la persona jurídica, i s'ha de requerir l'entitat perquè designi un representant, així com un advocat i procurador per a aquest procediment, amb l'avertiment que, si no ho fa, es designen d'ofici aquests dos últims. La manca de designació del representant no impedeix la substanciació del procediment amb l'advocat i procurador designat.

b) La compareixença s'ha de practicar amb el representant especialment designat de la persona jurídica imputada acompanyada del seu advocat. La inassistència a l'acte del representant esmentat determina la pràctica de l'acte amb l'advocat de l'entitat.

c) El jutge ha d'informar el representant de la persona jurídica imputada o, si s'escau, l'advocat, dels fets que se li imputen. Aquesta informació s'ha de facilitar per escrit o mitjançant lliurament d'una còpia de la denúncia o querella presentada.

d) La designació del procurador substitueix la indicació del domicili als efectes de notificacions, i s'han de practicar amb el procurador designat tots els actes de comunicació posteriors, inclosos aquells als quals aquesta Llei assigna caràcter personal. Si el procurador ha estat nomenat d'ofici, s'ha de comunicar la seva identitat a la persona jurídica imputada.»

Tres. S'introdueix un nou article 120, que queda redactat en els termes següents:

«Article 120.

1. Les disposicions d'aquesta Llei que requereixen o autoritzen la presència de l'imputat en la pràctica de diligències d'investigació o de prova anticipada s'entenen sempre referides al representant especialment designat per l'entitat, que hi pot assistir acompanyat del lletrat encarregat de la defensa de l'entitat.

2. La incompareixença de la persona especialment designada no impedeix la celebració de l'acte d'investigació o de prova anticipada que s'ha de substanciar amb l'advocat defensor.»

Quatre. S'afegeix un nou article 409 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 409 bis.

Quan s'hagi imputat una persona jurídica, s'ha de prendre declaració al representant especialment designat per ella, assistit del seu advocat. La declaració s'ha de dirigir a l'esbrinament dels fets i a la participació en els fets de l'entitat imputada i de les altres persones que també hagin pogut intervenir en la realització. A aquesta declaració li és aplicable el que disposen els preceptes d'aquest capítol en el que no sigui incompatible amb la seva especial naturalesa, inclosos els drets a guardar silenci, a no declarar contra si mateixa i a no confessar-se culpable.

No obstant això, la incompareixença de la persona especialment designada per la persona jurídica perquè la representi determina que es tingui per celebrat aquest acte, i s'entén que s'acull al seu dret a no declarar.»

Cinc. S'afegeix un nou article 544 quater, que queda redactat en els termes següents:

«Article 544 quater.

1. Quan s'hagi imputat una persona jurídica, les mesures cautelars que se li poden imposar són les que expressament preveu la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.

2. La mesura s'ha d'acordar prèvia petició de part i celebració de vista, a la quals s'han de citar totes les parts personades. La interlocutòria que decideixi sobre la mesura cautelar és susceptible de recurs en apel·lació, la tramitació del qual té caràcter preferent.»

Sis. S'afegeix un nou apartat 4t a l'article 554 que queda redactat en els termes següents:

«4t Si es tracta de persones jurídiques imputades, l'espai físic que constitueixi el seu centre de direcció, tant si es tracta del domicili social o d'un establiment dependent, o dels altres llocs on es custodiïn documents o altres suports de la seva vida diària que queden reservats al coneixement de tercers.»

Set. S'afegeix un nou paràgraf final a l'article 746, que queda redactat en els termes següents:

«Quan el processat sigui una persona jurídica, cal atènyer-se al que disposa l'article 786 bis d'aquesta Llei.»

Vuit. S'introdueix un nou article 786 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 786 bis.

1. Quan l'acusat sigui una persona jurídica, aquesta pot estar representada per a un millor exercici del dret de defensa per una persona que especialment designi, i a la sala ha d'ocupar el lloc reservat als acusats. Aquesta persona pot declarar en nom de la persona jurídica si aquesta prova ha estat proposada i admesa, sense perjudici del dret a guardar silenci, a no declarar contra si mateix i a no confessar-se culpable, així com a exercir el dret a l'última paraula en finalitzar l'acte del judici.

No es pot designar a aquests efectes qui hagi de declarar en el judici com a testimoni.

2. No obstant això, la incompareixença de la persona especialment designada per la persona jurídica perquè la representi no impedeix en cap cas la celebració de la vista, que s'ha de portar a terme amb la presència del seu l'advocat i el seu procurador.»

Nou. S'introdueix un nou apartat 8 a l'article 787, que queda redactat en els termes següents:

«8. Quan l'acusat sigui una persona jurídica, la conformitat l'ha de prestar el seu representant especialment designat, sempre que tingui un poder especial. Aquesta conformitat, que s'ha de subjectar als requisits enunciats en els apartats anteriors, es pot realitzar amb independència de la posició que adoptin els altres acusats, i el seu contingut no vincula en el judici que se celebri en relació amb aquests.»

Deu. S'introdueix un nou article 839 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 839 bis.

1. La persona jurídica imputada únicament és cridada mitjançant requisitòria quan no hagi estat possible citar-la per a l'acte de primera compareixença perquè no hi ha un domicili social conegut.

2. En la requisitòria de la persona jurídica s'han de fer constar les dades identificatives de l'entitat, el delicte que se li imputa i l'obligació de comparèixer en el termini que s'hagi fixat, amb advocat i procurador, davant del jutge que coneix de la causa.

3. La requisitòria de la persona jurídica s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i, si s'escau, en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» o en qualsevol altre periòdic o diari oficial relacionat amb la naturalesa, l'objecte social o les activitats de l'ens imputat.

4. Transcorregut el termini fixat sense que hagi comparegut la persona jurídica, ha de ser declarada rebel, i els tràmits processals han de continuar fins a la conclusió.»

Article segon. *Modificació de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de venda a terminis de béns mobles.*

S'addiciona a la disposició addicional primera un nou apartat 7, amb el contingut següent:

«7. El que preveuen els apartats 2, 3, 4 i 5 és aplicable als contractes d'arrendament de béns mobles.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Es modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 8 queda redactat en els termes següents:

«4. Coneixen, igualment, de totes les resolucions que dictin en matèria d'estrangeria l'Administració perifèrica de l'Estat o els òrgans competents de les comunitats autònomes.»

Dos. L'apartat 1, regla segona, de l'article 14 queda redactat en els termes següents:

«Segona. Quan el recurs tingui per objecte actes de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial, personal, propietats especials i sancions, és competent, a elecció del demandant, el jutjat o el tribunal en la circumscripció del qual aquell tingui el domicili o radiqui la seu de l'òrgan autor de l'acte originari impugnat.

Quan el recurs tingui per objecte actes de les administracions de les comunitats autònomes o de les entitats de l'Administració Local, l'elecció a què es refereix aquesta regla segona s'entén limitada a la circumscripció del Tribunal Superior de Justícia en què tingui la seu l'òrgan que hagi dictat l'acte originari impugnat.»

Tres. Els apartats 1, 2 i 4 de l'article 60 queden redactats en els termes següents:

«1. Només es pot demanar que el procés es rebi a prova per mitjà d'un atressí en els escrits de demanda i contestació i en els d'al·legacions complementàries. En aquests escrits s'han d'expressar de forma ordenada els punts de fet sobre els quals hagi de versar la prova i els mitjans de prova que es proposin.

2. Si de la contestació a la demanda resulten nous fets de transcendència per a la resolució del plet, el recurrent pot demanar la recepció a prova i expressar els mitjans de prova que es proposin dins dels cinc dies següents a aquell en què s'hagi traslladat, sense perjudici que pugui fer ús del seu dret a aportar documents d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 56.»

«4. La prova s'ha de desenvolupar d'acord amb les normes generals establertes per al procés civil, i el termini per practicar-la és de trenta dies. No obstant això, es poden aportar al procés les proves efectuades fora d'aquest termini per causes no imputables a la part que les va proposar.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 i s'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 3 de l'article 78, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els jutjats contenciosos administratius i, si s'escau, els jutjats centrals contenciosos administratius d'aquest ordre jurisdiccional coneixen, pel procediment abreujat, dels assumptes que siguin competència seva que se suscitin sobre qüestions de personal al servei de les administracions públiques, sobre estrangeria i sobre inadmissió de peticions d'asil polític, assumptes de disciplina esportiva en matèria de dopatge, així com totes aquelles la quantia de les quals que no superi els 30.000 euros.»

«3. (...)

No obstant això, si l'actor demana per atressí en la seva demanda que el recurs es decideixi sense necessitat de recepció a prova ni tampoc de vista, el secretari judicial l'ha de traslladar a les parts demandades perquè la contestin en el termini de vint dies, amb l'avertiment a què es refereix l'apartat primer de l'article 54. Les parts demandades poden sol·licitar, dins dels deu primers dies del termini per contestar la demanda, que se celebri la vista. En aquest cas, el secretari judicial ha de citar les parts a l'acte d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior. En cas contrari, el secretari judicial ha de procedir d'acord amb el que disposa l'article 57, i

ha de declarar conclús el plet sense cap més tràmit una vegada contestada la demanda, llevat que el jutge faci ús de la facultat que li atribueix l'article 61.»

Cinc. L'apartat 1.a) de l'article 81 queda redactat en els termes següents:

«a) Aquells la quantia dels quals no excedeixi els 30.000 euros.»

Sis. L'apartat 2.b) de l'article 86 queda redactat en els termes següents:

«b) Les recaigudes, sigui quina sigui la matèria, en assumptes la quantia dels quals no excedeixi els 600.000 euros, excepte quan es tracti del procediment especial per a la defensa dels drets fonamentals, cas en què és procedent el recurs sigui quina sigui la quantia de l'assumpte litigiós.»

Set. L'apartat 3 de l'article 96 queda redactat en els termes següents:

«3. Només són susceptibles de recurs de cassació per a la unificació de doctrina les sentències que no siguin susceptibles de recurs en cassació d'acord amb el que estableix la lletra b) de l'article 86.2, sempre que la quantia litigiosa sigui superior a 30.000 euros.»

Vuit. L'apartat 2 de l'article 99 queda redactat en els termes següents:

«2. Aquest recurs únicament és procedent contra sentències que no siguin susceptibles de recurs de cassació o de recurs de cassació per a la unificació de doctrina per aplicació exclusiva del que preveu l'article 86.4 i quan la quantia litigiosa superi els 30.000 euros.»

Nou. L'article 104 queda redactat en els termes següents:

«Article 104.

1. Després que sigui ferma una sentència, el secretari judicial ho ha de comunicar en el termini de deu dies a l'òrgan que ha portat a terme l'activitat objecte del recurs, a fi que, una vegada rebuda la comunicació, la porti a pur i degut efecte i practiqui el que exigeixi el compliment de les declaracions que contingui la decisió, i en el mateix termini indiqui l'òrgan responsable del compliment d'aquella.

2. Transcorreguts dos mesos a partir de la comunicació de la sentència o el termini que fixa per al compliment de la decisió d'acord amb l'article 71.1.c), qualsevol de les parts i persones afectades pot instar-ne l'execució forçosa.

3. Atenent la naturalesa del que s'hagi reclamat i l'efectivitat de la sentència, aquesta pot fixar un termini inferior per al compliment, quan el que disposa l'apartat anterior el faci ineficaç o causi un perjudici greu.»

Deu. L'article 135 queda redactat en els termes següents:

«Article 135.

1. Quan els interessats al·leguin la concurrència de circumstàncies d'urgència especial en el cas, el jutge o tribunal, sense escoltar la part contrària, en el termini de dos dies pot mitjançant una interlocutòria:

a) Apreciar les circumstàncies d'urgència especial i adoptar o denegar la mesura, de conformitat amb l'article 130. Contra aquesta interlocutòria no es pot presentar cap recurs. En la mateixa resolució, l'òrgan judicial ha de donar audiència a la part contrària perquè en el termini de tres dies al·legui el que consideri escaient o bé ha de convocar les parts a una compareixença que s'ha de celebrar dins dels tres dies següents a l'adopció de la mesura. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini, si s'escau, o bé celebrada la compareixença, el jutge o tribunal ha de dictar una interlocutòria sobre l'aixecament, manteniment o

modificació de la mesura adoptada, la qual és susceptible de recurs d'acord amb les regles generals.

Pel que fa a l'enregistrament de la compareixença i a la seva documentació, hi són aplicables les disposicions que conté l'article 63.

b) No apreciar les circumstàncies d'urgència especial i ordenar la tramitació de l'incident cautelar d'acord amb l'article 131, durant la qual els interessats no poden sol·licitar novament cap mesura a l'empara d'aquest article.

2. En els supòsits que tinguin relació amb actuacions de l'Administració en matèria d'estrangeria, asil polític i condició de refugiat que impliquin retorn i l'afectat sigui un menor d'edat, l'òrgan jurisdiccional ha d'escoltar el ministeri fiscal amb caràcter previ a dictar l'interlocutòria a la qual fa referència l'apartat primer d'aquest article.»

Onze. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 139, que queda redactat en els termes següents:

«1. En primera o única instància, l'òrgan jurisdiccional, en dictar sentència o en resoldre per interlocutòria els recursos o incidents que es promoguin davant seu, ha d'imposar les costes a la part a què s'hagin rebutjat totes les pretensions, llevat que apreciï, i així ho raoni, que el cas presentava dubtes seriosos de fet o de dret.

En els supòsits d'estimació o desestimació parcial de les pretensions, cada part ha d'abonar les costes causades a la seva instància i les comunes per meitat, llevat que l'òrgan jurisdiccional, amb el raonament degut, les imposi a una de les parts perquè ha sostingut l'acció o ha interposat el recurs amb mala fe o temeritat.»

Article quart. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 22 queda redactat en els termes següents:

«4. Els processos de desnonament de finca urbana o rústica per manca de pagament de les rendes o quantitats degudes per l'arrendatari finalitzen mitjançant decret dictat a l'efecte pel secretari judicial si, requerit aquell prèviament a la celebració de la vista en els termes que preveu l'article 440.3 d'aquesta Llei, paga a l'actor o posa a la seva disposició en el tribunal o notarialment l'import de les quantitats reclamades en la demanda, i el de les que degui en el moment de l'esmentat pagament enervador del desnonament. Si el demandant s'oposa a l'enervació perquè no es compleixen els requisits anteriors, s'ha de citar les parts a la vista que preveu l'article 443 d'aquesta Llei, després de la qual el jutge ha de dictar sentència per la qual declari enervada l'acció o, si passa altrament, ha d'estimar la demanda, fet que dóna lloc al desnonament.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable quan l'arrendatari hagi enervat el desnonament en una ocasió anterior, excepte que el cobrament no hagi tingut lloc per causes imputables a l'arrendador, ni quan l'arrendador hagi requerit de pagament l'arrendatari per qualsevol mitjà fefaent amb, almenys, un mes d'antelació a la presentació de la demanda i el pagament no s'hagi efectuat en el moment de l'esmentada presentació.»

Dos. Es fa una nova redacció dels ordinals 1r i 8è i s'afegeix un ordinal 9è a l'apartat 2 de l'article 26, que queden redactats en els termes següents:

«1r A seguir l'afer mentre no cessi en la seva representació per alguna de les causes expressades a l'article 30. Li correspon l'obligació de col·laborar amb els òrgans jurisdiccional per esmenar els defectes processals, així com la realització

de totes les actuacions que siguin necessàries per a l'impuls i la bona marxa del procés.»

«8è A la realització dels actes de comunicació i altres actes de cooperació amb l'Administració de Justícia que li sol·liciti el seu representat, o en interès del seu representat, quan així ho acordi el secretari judicial en el transcurs del procediment judicial, de conformitat amb el que preveuen les lleis processals.

9è A acudir als jutjats i tribunals davant els quals exerceixi la professió, a les sales de notificacions i serveis comuns, durant el període hàbil d'actuacions.»

Tres. S'afegeix un nou ordinal 7è al paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 241, amb la redacció següent:

«7è La taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional, quan sigui preceptiva.»

Quatre. L'ordinal 11è de l'apartat 1 de l'article 250 queda redactat en els termes següents:

«11è Les que pretenguin que el tribunal resolgui, amb caràcter sumari, sobre l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer, d'arrendament de béns mobles, o d'un contracte de venda a terminis amb reserva de domini, sempre que estiguin inscrits en el Registre de venda a terminis de béns mobles i formalitzats en el model oficial establert a aquest efecte, mitjançant l'exercici d'una acció exclusivament encaminada a obtenir el lliurament immediat del bé a l'arrendador financer, a l'arrendador o al venedor o el finançador al lloc indicat en el contracte, amb la declaració prèvia de resolució del contracte, si s'escau.»

Cinc. L'apartat 4 de l'article 439 queda redactat en els termes següents:

«4. En els casos dels números 10è i 11è de l'apartat 1 de l'article 250, quan l'acció exercida es basi en l'incompliment d'un contracte de venda de béns mobles a terminis, no s'han d'admetre les demandes que no s'acompanyin amb l'acreditació del requeriment de pagament al deutor, amb una diligència expressiva de l'impagament i del no-lliurament del bé, en els termes que preveu l'apartat segon de l'article 16 de la Llei de venda a terminis de béns mobles, així com una certificació de la inscripció dels béns en el Registre de venda a terminis de béns mobles, si es tracta de béns susceptibles d'inscriure'ls-hi. Quan s'exerceixin accions basades en l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer o de béns mobles, no s'han d'admetre les demandes a les quals no s'adjunti l'acreditació del requeriment de pagament al deutor, amb diligència expressiva de l'impagament i el no-lliurament del bé, en els termes que preveu l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei de venda a terminis de béns mobles.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 440, queda redactat en els termes següents:

«3. En els casos de demandes en les quals s'exerceixi la pretensió de desnonament per manca de pagament de rendes o quantitats degudes, amb acumulació o no de la pretensió de condemna a pagar-les, el secretari judicial, després de l'admissió i prèviament a la vista que s'assenyali, ha de requerir el demandat perquè, en el termini de deu dies, desallotgi l'immoble, pagui a l'actor o, en cas de pretendre l'enervació, pagui la totalitat del que degui o posi a disposició d'aquell en el tribunal o notarialment l'import de les quantitats reclamades en la demanda i el de les que degui en el moment d'aquest pagament enervador del desnonament; o, en un altre cas, hi comparegui i al·legui succintament, amb formulació d'oposició, les raons per les quals, al seu entendre, no deu, en tot o en part, la quantitat reclamada o les circumstàncies relatives al fet que l'enervació és procedent.

Si el demandant ha expressat en la seva demanda que assumeix el compromís a què es refereix l'apartat 3 de l'article 437, se li ha de posar de manifest en el

requeriment, i l'acceptació d'aquest compromís equival a un aplanament amb els efectes de l'article 21.

A més, el requeriment ha d'expressar el dia i l'hora que s'han assenyalat perquè tinguin lloc la vista eventual, per a la qual serveix de citació, i la pràctica del llançament. Així mateix, s'ha d'expressar que, en cas que el demandat sol·liciti assistència jurídica gratuïta, ho ha de fer en els tres dies següents a la pràctica del requeriment.

El requeriment s'ha de practicar en la forma que preveu l'article 161 d'aquesta Llei, i s'ha d'advertir al demandat que, si no realitza cap de les actuacions esmentades, es procedeix a fer-ne el llançament immediat, sense necessitat de cap notificació posterior, així com dels altres aspectes compresos en l'apartat següent d'aquest mateix article.

Si el demandat no atén el requeriment de pagament o no compareix per oposar-s'hi o aplanar-s'hi, el secretari judicial ha de dictar un decret en què dóna per finalitzat el judici de desnonament i l'ha de traslladar al demandant perquè insti el despatx d'execució, i per a això n'hi ha prou amb la mera sol·licitud.

Si el demandat atén el requeriment quant al desallotjament de l'immoble sense formular-hi oposició ni pagar la quantitat que es reclama, el secretari judicial ho ha de fer constar, i ha de dictar un decret en què dóna per finalitzat el procediment respecte del desnonament, i l'ha de traslladar al demandant perquè insti el despatx d'execució, i per a això n'hi ha prou amb la mera sol·licitud.

4. En tots els casos de desnonament, també s'ha d'advertir el demandat en el requeriment que se li realitzi que, si no compareix a la vista, es declara el desnonament sense més tràmits i que queda citat per rebre la notificació de la sentència que es dicti el sisè dia següent a l'assenyalat per a la vista. Igualment, en la resolució d'admissió s'han de fixar el dia i l'hora perquè tingui lloc, si s'escau, el llançament, que s'ha de verificar abans d'un mes des de la data assenyalada per a la vista, i s'ha d'advertir al demandat que, si la sentència és condemnatòria i no s'hi interposa recurs, el llançament es du a terme en la data fixada, sense necessitat d'una notificació posterior.»

Set. El paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 441 queda redactat en els termes següents:

«4. En el cas del número 10è de l'apartat 1 de l'article 250, admesa la demanda, el tribunal ha d'ordenar l'exhibició dels béns al seu posseïdor, sota l'advertència d'incórrer en desobediència a l'autoritat judicial, i el seu immediat embargament preventiu, que s'ha d'assegurar mitjançant dipòsit, d'acord amb el que preveu aquesta Llei. Quan, a l'empara del que disposa el número 11è de l'apartat 1 de l'article 250, s'exerceixin accions basades en l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer, arrendament de béns mobles o contracte de venda a terminis amb reserva de domini, admesa la demanda, el tribunal ha d'ordenar el dipòsit del bé el lliurament del qual es reclama. No s'exigeix caució al demandant per a l'adopció d'aquestes mesures cautelars, ni s'admet oposició del demandat a aquestes. Tampoc s'admeten sol·licituds de modificació o de substitució de les mesures per caució.»

Vuit. L'article 449 queda redactat en els termes següents:

«Article 449. *Dret a recórrer en casos especials.*

1. En els processos que impliquin el llançament, no s'admeten al demandat els recursos d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o cassació si, en interposar-los, no manifesta, acreditant-ho per escrit, que té satisfetes les rendes vençudes i les que d'acord amb el contracte hagi de pagar avançades.

2. Els recursos d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o cassació, a què es refereix l'apartat anterior, s'han de declarar deserts, sigui quin sigui l'estat

en què es troben, si durant la substanciació el demandat recurrent deixa de pagar els terminis que vencin o els que hagi d'avançar. L'arrendatari pot avançar o consignar el pagament de diversos períodes no vençuts, els quals s'han de subjectar a liquidació una vegada sigui ferma la sentència. En tot cas, l'abonament dels imports esmentats no es considera novació del contracte.

3. En els processos en què es pretén la condemna a indemnitzar els danys i perjudicis derivats de la circulació de vehicles de motor, no s'admeten al condemnat a pagar la indemnització els recursos d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o cassació, si, en interposar-los, no acredita que ha constituït un dipòsit de l'import de la condemna més els interessos i recàrrecs exigibles a l'establiment destinat a aquest efecte. Aquest dipòsit no impedeix, si s'escau, l'execució provisional de la resolució dictada.

4. En els processos en què es pretén la condemna al pagament de les quantitats degudes per un propietari a la comunitat de veïns, no s'admet al condemnat el recurs d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o cassació si, en interposar-los, no acredita que té satisfeta o consignada la quantitat líquida a què es contreu la sentència condemnatòria. La consignació de la quantitat no impedeix, si s'escau, l'execució provisional de la resolució dictada.

5. El dipòsit o la consignació exigits en els apartats anteriors es pot fer també mitjançant aval solidari de durada indefinida i pagador a primer requeriment emès per un entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o per qualsevol altre mitjà que, segons el parer del tribunal, garanteixi la disponibilitat immediata, si s'escau, de la quantitat consignada o dipositada.

6. En els casos dels apartats anteriors, abans que es rebutgin o declarin deserts els recursos, cal atènyer-se al que disposa l'article 231 d'aquesta Llei quant a l'acreditació documental del compliment dels requisits exigits.»

Nou. L'apartat 1 de l'article 454 bis queda redactat en els termes següents:

«1. Contra el decret resolutiu de la reposició no es pot presentar cap recurs, sense perjudici de reproduir la qüestió, necessàriament, en la primera audiència davant el tribunal després de la presa de la decisió i, si no és possible per l'estat de les actuacions, es pot sol·licitar mitjançant un escrit abans que es dicti la resolució definitiva perquè s'hi resolgui.

Es pot interposar recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es posi fi al procediment o que n'impedeixin la continuació. Aquest recurs no té efectes suspensius, sense que, en cap cas, sigui procedent actuar en sentit contrari al que s'hagi resolt.

També es pot interposar recurs directe de revisió contra els decrets en els casos en què es prevegi expressament.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 455 queda redactat en els termes següents:

«1. Les sentències dictades en tota classe de judici, les interlocutòries definitives i les altres que la llei expressament assenyali són susceptibles d'apel·lació, amb excepció de les sentències dictades en els judicis verbals per raó de la quantia quan aquesta no superi els 3.000 euros.»

Onze. L'article 457 queda sense contingut.

Dotze. L'article 458 queda redactat en els termes següents:

«Article 458. *Interposició del recurs.*

1. El recurs d'apel·lació s'interposa davant el tribunal que hagi dictat la resolució que s'impugni dins el termini de vint dies comptats des de l'endemà de la notificació de la resolució.

2. En la interposició del recurs, l'apel·lant ha d'exposar les alegacions en què es basi la impugnació, a més de citar la resolució apel·lada i els pronunciaments que impugna.

3. Si la resolució impugnada és susceptible d'apel·lació i el recurs s'ha formulat dins de termini, en el termini de tres dies el secretari judicial ha de tenir per interposat el recurs. En cas contrari ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronunciï sobre l'admissió del recurs.

Si el tribunal entén que es compleixen els requisits d'admissió, ha de dictar una provisió en què té per interposat el recurs; en cas contrari, ha de dictar una interlocutòria en què declara la inadmissió. Contra aquesta interlocutòria només es pot interposar recurs de queixa.

Contra la resolució per la qual es té per interposat el recurs d'apel·lació no es pot interposar cap recurs, però la part objecte de recurs pot al·legar la inadmissibilitat de l'apel·lació en el tràmit d'oposició al recurs a què es refereix l'article 461 d'aquesta Llei.»

Tretze. L'apartat 1 de l'article 463 queda redactat en els termes següents:

«1. Interposats els recursos d'apel·lació i presentats, si s'escau, els escrits d'oposició o impugnació, el secretari judicial ha d'ordenar la remissió de les actuacions al tribunal competent per resoldre sobre l'apel·lació, amb citació de les parts pel termini de deu dies.

Si l'apel·lant no compareix dins de termini assenyalat, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs d'apel·lació i esdevé ferma la resolució objecte de recurs.»

Catorze. L'article 470 queda redactat en els termes següents:

«Article 470. *Interposició del recurs.*

1. El recurs extraordinari per infracció processal s'ha d'interposar davant el tribunal que hagi dictat la resolució que s'impugni dins el termini de vint dies comptats des de l'endemà de la notificació de la resolució.

2. Presentat l'escrit d'interposició del recurs i transcorreguts els terminis de què disposin totes les parts per interposar el recurs, el secretari judicial, en el termini de tres dies, l'ha de tenir per interposat sempre que la resolució sigui susceptible de recurs, s'al·legui algun dels motius que preveu l'article 469 i, si s'escau, s'hagi procedit d'acord amb el que disposa l'apartat 2 d'aquest article. En cas contrari, ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronunciï sobre l'admissió del recurs.

Si el tribunal entén que es compleixen els requisits d'admissió, ha de dictar una provisió en què té per interposat el recurs; en cas contrari, ha de dictar una interlocutòria en què declara la inadmissió. Contra aquesta interlocutòria només es pot interposar recurs de queixa.

Contra la resolució per la qual es té per interposat el recurs no es pot interposar cap recurs, però la part objecte de recurs pot al·legar la inadmissibilitat en el tràmit d'oposició.»

Quinze. L'article 471 queda redactat en els termes següents:

«Article 471. *Contingut de l'escrit d'interposició del recurs.*

En l'escrit d'interposició s'ha d'exposar raonadament la infracció o vulneració comesa i, si s'escau, s'hi ha d'expressar de quina manera va influir en el procés. També es pot sol·licitar que es practiqui alguna prova que es consideri imprescindible per acreditar la infracció o vulneració produïda, així com la celebració de la vista.»

Setze. L'article 473 queda redactat en els termes següents:

«Article 473. *Admissió.*

1. Rebudes les actuacions en el tribunal, s'han de passar les actuacions al magistrat ponent perquè s'instrueixi i se sotmeti a la deliberació de la sala el que s'hagi de resoldre sobre l'admissió o inadmissió del recurs extraordinari per infracció processal.

2. El recurs extraordinari per infracció processal s'inadmet en els casos següents:

1r Si s'aprecia en aquest tràmit la falta dels requisits que estableixen els articles 467, 468 i 469.

2n Si el recurs manca de fonament manifestament.

La sala, abans d'emetre resolució, ha de posar de manifest la possible causa d'inadmissió del recurs a les parts personades perquè, en el termini de deu dies, formulin les al·legacions que considerin procedents.

Si la sala entén que es dóna alguna de les causes d'inadmissió, ha de dictar una interlocutòria en què declari la inadmissió del recurs i la fermesa de la resolució objecte de recurs. Si la causa d'inadmissió només afecta alguna de les infraccions al·legades, ha de resoldre també mitjançant interlocutòria l'admissió del recurs pel que fa a les altres que el recurs denunciï.

3. No es pot interposar cap recurs contra la interlocutòria que resolgui sobre l'admissió del recurs extraordinari per infracció processal.»

Disset. L'apartat 2 de l'article 477 queda redactat en els termes següents:

«2. Són susceptibles de recurs en cassació les sentències dictades en segona instància per les audiències provincials, en els casos següents:

1r Quan es dictin per a la tutela judicial civil de drets fonamentals, llevat dels que reconeix l'article 24 de la Constitució.

2n Sempre que la quantia del procés excedeixi els 600.000 euros.

3r Quan la quantia del procés no excedeixi els 600.000 euros o el procés s'hagi tramitat per raó de la matèria, sempre que, en els dos casos, la resolució del recurs presenti interès cassacional.»

Divuit. El article 478 queda redactat en els termes següents:

«Article 478. *Competència. Simultaneïtat de recursos.*

1. El coneixement del recurs de cassació, en matèria civil, correspon a la Sala Primera del Tribunal Suprem.

No obstant això, correspon a les sales civil i penal dels tribunals superiors de justícia conèixer dels recursos de cassació que siguin procedents contra les resolucions dels tribunals civils amb seu a la comunitat autònoma, sempre que el recurs es fonamenti, exclusivament o al costat d'altres motius, en infracció de les normes del dret civil, foral o especial propi de la comunitat, i quan l'estatut d'autonomia corresponent hagi previst aquesta atribució.

2. Quan la mateixa part interposi recursos de cassació contra una mateixa sentència davant el Tribunal Suprem i davant el tribunal superior de justícia, mitjançant provisió, s'ha de tenir per no presentat el primer d'aquests, quan s'acrediti aquesta circumstància.»

Dinou. L'article 479 queda redactat en els termes següents:

«Article 479. *Interposició del recurs.*

1. El recurs de cassació s'ha d'interposar davant el tribunal que hagi dictat la resolució que s'impugni dins el termini de vint dies comptats des de l'endemà de la notificació d'aquella.

2. Si la resolució impugnada és susceptible de recurs i aquest s'ha formulat dins de termini, en el termini de tres dies el secretari judicial ha de tenir per interposat el recurs. En cas contrari ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronunciï sobre l'admissió del recurs.

Si el tribunal entén que es compleixen els requisits d'admissió, ha de dictar provisió en què es té per interposat el recurs; en cas contrari, ha de dictar una interlocutòria en què declari la inadmissió. Contra aquesta interlocutòria només es pot interposar recurs de queixa.

Contra la resolució per la qual es considera que s'ha interposat el recurs no es pot interposar cap recurs, però la part objecte de recurs es pot oposar a l'admissió en comparèixer davant el tribunal de cassació.»

Vint. L'article 480 queda sense contingut.

Vint-i-u. Es fa una nova redacció de la rúbrica i de l'apartat 1 de l'article 481 i es deixa sense contingut l'apartat 4:

«Article 481. *Contingut de l'escrit d'interposició del recurs.*

1. En l'escrit d'interposició s'ha d'expressar el supòsit, dels previstos per l'article 477.2, d'acord amb el qual es pretén interposar recurs contra la sentència. Igualment, s'han d'exposar, amb l'extensió necessària, els fonaments i es pot demanar la celebració de la vista.»

Vint-i-dos. El supòsit 1r de l'apartat 2 de l'article 483 queda redactat en els termes següents:

«1r Si el recurs és improcedent, perquè la sentència no és susceptible de recurs o per qualsevol altre defecte de forma no solucionable.»

Vint-i-tres. L'article 495 queda redactat en els termes següents:

«Article 495. *Substanciació i decisió.*

1. El recurs de queixa s'ha d'interposar davant l'òrgan al qual correspongui resoldre sobre el recurs no tramitat, en el termini de deu dies des de la notificació de la resolució que denega la tramitació d'un recurs d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o de cassació. El recurs s'ha d'acompanyar d'una còpia de la resolució objecte de recurs.

2. Presentat en el termini escaient el recurs amb la còpia esmentada, el tribunal n'ha d'emetre resolució en el termini de cinc dies. Si considera ben denegada la tramitació del recurs, ha de manar que es posi en coneixement del tribunal corresponent, perquè consti en les actuacions. Si la considera mal denegada, ha d'ordenar a l'esmentat tribunal que continuï la tramitació.

3. Contra la interlocutòria que resolgui el recurs de queixa no es pot interposar cap recurs.»

Vint-i-quatre. L'ordinal 9è de l'apartat 2 de l'article 517 queda redactat en els termes següents:

«9è Les altres resolucions processals i documents que, per disposició d'aquesta Llei o d'una altra, comportin execució.»

Vint-i-cinc. L'apartat 1 de l'article 527 queda redactat en els termes següents:

«1. L'execució provisional es pot demanar en qualsevol moment des de la notificació de la resolució en què es tingui per interposat el recurs d'apel·lació, o si s'escau, des del trasllat a la part apel·lant de l'escrit de l'apel·lat en què s'adhereix al recurs, i sempre abans que s'hagi dictat sentència en aquest.»

Vint-i-sis. L'apartat 2 de l'article 535 queda redactat en els termes següents:

«2. En els casos a què es refereix l'apartat anterior, l'execució provisional es pot sol·licitar en qualsevol moment des de la notificació de la resolució que tingui per interposat el recurs extraordinari per infracció processal o el recurs de cassació, i sempre abans que s'hagi dictat sentència en aquests recursos.

La sol·licitud s'ha de presentar davant el tribunal que hagi conegut del procés en primera instància i s'hi ha d'adjuntar certificació de la sentència l'execució provisional de la qual es pretén, així com testimoniatge de tants particulars com es consideri necessari, certificació i testimoniatge que s'han d'obtenir del tribunal que hagi dictat la sentència d'apel·lació o, si s'escau, de l'òrgan competent per conèixer del recurs que s'hagi interposat contra aquesta.»

Vint-i-set. L'article 548 queda redactat en els termes següents:

«Article 548. *Termini d'espera de l'execució de resolucions processals o arbitrals.*

No s'ha de despatxar execució de resolucions processals o arbitrals dins els vint dies posteriors a aquell en què la resolució de condemna sigui ferma, o la resolució d'aprovació del conveni hagi estat notificada a l'executat.»

Vint-i-vuit. L'apartat 1 de l'article 556 queda redactat en els termes següents:

«1. Si el títol executiu és una resolució processal o arbitral de condemna, l'executat, dins els deu dies següents a la notificació de la interlocutòria en què es despatxi execució, s'hi pot oposar per escrit al·legant el pagament o compliment del que ordena la sentència, que ha de justificar documentalment.

També es pot oposar la caducitat de l'acció executiva, i els pactes i les transaccions que s'hagin convingut per evitar l'execució, sempre que els pactes i les transaccions esmentats constin en document públic.»

Vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 563 queda redactat en els termes següents:

«1. Quan, havent-se despatxat execució en virtut de sentències o resolucions judicials, el tribunal competent per a l'execució proveeixi en contradicció amb el títol executiu, la part perjudicada hi pot interposar recurs de reposició i, si es desestima, d'apel·lació.

Si la resolució contrària al títol executiu és dictada pel secretari judicial, prèvia reposició, es pot presentar contra aquesta recurs de revisió davant el tribunal i, si es desestima, recurs d'apel·lació.»

Trenta. L'article 579 queda redactat en els termes següents:

«Article 579. *Execució dinerària en casos de béns especialment hipotecats o pignorats.*

Quan l'execució es dirigeixi exclusivament contra béns hipotecats o pignorats en garantia d'un deute dinerari, cal atènyer-se al que disposa el capítol V d'aquest títol. Si, subhastats els béns hipotecats o pignorats, el producte és insuficient per cobrir el crèdit, l'executant pot demanar el despatx de l'execució per la quantitat que falti, i contra els qui sigui procedent, i l'execució ha de prosseguir d'acord amb les normes ordinàries aplicables a qualsevol execució.»

Trenta-u. L'article 599 queda redactat en els termes següents:

«Article 599. *Competència i substanciació.*

La tercera de domini, que s'ha d'interposar davant el secretari judicial responsable de l'execució, l'ha de resoldre el tribunal que va dictar l'ordre general i despatx d'aquesta i se substancia pels tràmits previstos per al judici verbal.»

Trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 617 queda redactat en els termes següents:

«1. La tercera de millor dret s'ha de dirigir sempre contra el creditor executant, i s'ha de substanciar per les vies del judici verbal. Presentada la demanda, el secretari judicial l'ha de traslladar als demandats perquè la contestin per escrit en el termini de vint dies, d'acord amb el que estableix l'article 405 d'aquesta Llei.»

Trenta-tres. L'article 651 i la rúbrica queden redactats en els termes següents:

«Article 651. *Adjudicació de béns a l'executant.*

Si en l'acte de la subhasta no hi ha cap postor, el creditor pot demanar l'adjudicació dels béns pel 30 per 100 del valor de taxació, o per la quantitat que se li degui per tots els conceptes.

En cap cas, ni encara que actuï com a més-dient, el creditor executant es pot adjudicar els béns, ni cedir la rematada o adjudicació a tercer, per una quantitat inferior al 30 per 100 del valor de taxació.

Quan el creditor, en el termini de vint dies, no faci ús d'aquesta facultat, el secretari judicial ha de procedir a l'aixecament de l'embargament, a instància de l'executat.»

Trenta-quatre. L'apartat 1 de l'article 744 queda redactat en els termes següents:

«1. Absolt el demandat en primera o segona instància, el secretari judicial ha d'ordenar l'aixecament de les mesures cautelars adoptades, llevat que el recurrent sol·liciti el manteniment o l'adopció d'alguna mesura cautelar diferent en el moment d'interposar recurs contra la sentència. En aquest cas, se n'ha de donar compte al tribunal, que, escoltada la part contrària i abans de remetre les actuacions a l'òrgan competent per resoldre sobre el recurs contra la sentència, ha de resoldre el que sigui procedent sobre la sol·licitud, atesa la subsistència dels pressupòsits i les circumstàncies que justifiquin el manteniment o l'adopció d'aquestes mesures.»

Trenta-cinc. S'afegeix un apartat 3 a l'article 753, que queda redactat en els termes següents:

«3. Els processos als quals es refereix aquest títol s'han de tramitar de manera preferent sempre que algun dels interessats en el procediment sigui menor, incapacitat o estigui en situació d'absència legal.»

Trenta-sis. L'apartat 1 de l'article 812 queda redactat en els termes següents:

«1. Pot acudir al procés admonitori qui pretengui d'un altre el pagament d'un deute dinerari de qualsevol import, líquid, determinat, vençut i exigible, quan el deute s'acrediti d'alguna de les formes següents:

1a. Mitjançant documents, sigui quina sigui la forma i classe o el suport físic en què es trobin, que apareguin signats pel deutor o amb el seu segell, empremta o marca o amb qualsevol altre senyal, físic o electrònic.

2a. Mitjançant factures, albarans de lliurament, certificacions, telegrams, telefax o qualssevol altres documents que, fins i tot unilateralment creats pel creditor, siguin dels que habitualment documenten els crèdits i deutes en relacions de la classe que aparegui existent entre creditor i deutor.»

Trenta-set. S'afegeix una nova disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Adjudicació de béns immobles.*

En el cas de les adjudicacions sol·licitades pel creditor executant en els termes que preveu la secció VI del capítol IV del títol IV del llibre III i sempre que les subhastes en les quals no hi hagi cap postor es realitzin sobre béns immobles diferents de l'habitatge habitual del deutor, el creditor pot demanar l'adjudicació dels béns per una quantitat igual o superior al cinquanta per cent del seu valor de taxació o per la quantitat que se li degui per tots els conceptes.

Així mateix, en els termes que preveu la dita secció i per als esmentats béns immobles diferents de l'habitatge habitual del deutor, quan la millor postura oferta sigui inferior al 70 per cent del valor pel qual el bé hagi sortit a subhasta i l'executat no hagi presentat postor, el creditor pot demanar l'adjudicació de l'immoble pel 70 per cent o per la quantitat que se li degui per tots els conceptes, sempre que aquesta quantitat sigui superior a la millor postura.»

Trenta-vuit. La disposició final setzena queda redactada en els termes següents:

«Disposició final setzena. *Règim transitori en matèria de recursos extraordinaris.*

1. Mentre no es confereixi als tribunals superiors de justícia la competència per conèixer del recurs extraordinari per infracció processal, aquest recurs és procedent, pels motius que preveu l'article 469, pel que fa a les resolucions que siguin susceptibles de recurs de cassació d'acord amb el que disposa l'article 477.

Per a la interposició i la resolució del recurs extraordinari per infracció processal s'han de seguir les regles següents:

1a. És competent per conèixer del recurs extraordinari per infracció processal la Sala Civil del Tribunal Suprem, però en els casos en què la competència per al recurs de cassació correspon a les sales civil i penal dels tribunals superiors de justícia, les resolucions objecte de recurs també es poden impugnar pels motius que preveu l'article 469 d'aquesta Llei.

2a. Només es pot presentar un recurs extraordinari per infracció processal sense formular recurs de cassació contra les resolucions que poden ser objecte de recurs en cassació a què es refereixen els números 1r i 2n de l'apartat segon de l'article 477 d'aquesta Llei.

3a. Quan un litigant pretengui recórrer contra una resolució per infracció processal i en cassació, ha d'interposar ambdós recursos en un mateix escrit. A la interposició d'aquestes recursos i a la remissió de les actuacions, els són aplicables els terminis que estableixen els articles 479 i 482, respectivament.

4a. Sempre que s'interposin contra una mateixa resolució un recurs per infracció processal i un recurs de cassació, ambdós s'han de tramitar en un únic procediment. Quan es tracti de recursos presentats per diferents litigants, cal acumular-los.

5a. Si es tramiten conjuntament un recurs per infracció processal i un recurs de cassació, la sala ha d'examinar, en primer lloc, si la resolució de què es tracta és susceptible de recurs de cassació i, si no és així, ha d'acordar la inadmissió del recurs per infracció processal.

Quan el recurs per infracció processal s'hagi formulat fonamentant-ne exclusivament la procedència en el número 3r de l'apartat segon de l'article 477, la sala ha de resoldre si és procedent l'admissió o inadmissió del recurs de cassació i, si acorda la inadmissió, s'ha d'inadmetre, sense més tràmits, el recurs per infracció processal. Només en cas que el recurs de cassació sigui admissible, s'ha de resoldre sobre l'admissió del recurs extraordinari per infracció processal.

6a. Admesos els recursos a què es refereix la regla anterior, s'ha de resoldre sempre en primer lloc el recurs extraordinari per infracció processal i, només quan

aquest es desestimi, s'ha d'examinar i resoldre el recurs de cassació. En aquest cas, la desestimació del recurs per infracció processal i la decisió sobre el recurs de cassació els ha de contenir una mateixa sentència.

7a. Quan s'hagi recorregut contra la sentència per infracció processal a l'empara del motiu 2n de l'apartat primer de l'article 469, la sala, si estima el recurs per aquell motiu, ha de dictar una nova sentència, tenint en compte, si s'escau, el que s'hagi al·legat com a fonament del recurs de cassació. La sala ha d'emetre resolució de la mateixa manera si s'al·lega i es considera produïda una vulneració de l'article 24 de la Constitució que només afecti la sentència.

8a. Contra les sentències dictades que resolguin recursos extraordinaris per infracció processal i recursos de cassació no es pot interposar cap recurs.

2. Mentre les sales civil i penal dels tribunals superiors de justícia no tinguin competència per conèixer, amb caràcter general, dels recursos extraordinaris per infracció processal, no són aplicables els articles 466, 468 i 472, així com els articles 488 a 493 i l'apartat quart de l'article 476. El que disposa l'últim paràgraf del apartat segon de l'article 476 no és aplicable en els casos en què s'estimi el recurs extraordinari per infracció processal fonamentat en el motiu 2n de l'apartat primer de l'article 469 o en vulneracions de l'article 24 de la Constitució que únicament afectin la sentència objecte de recurs.

Les referències als tribunals superiors de justícia que conté l'article 472 s'entenen fetes a la sala que sigui competent per conèixer del recurs de cassació.»

Disposició transitòria única. *Processos en tràmit.*

Els processos que estiguin en tràmit en qualsevol de les seves instàncies a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de continuar substanciant fins que es dicti sentència en aquesta instància d'acord amb la legislació processal anterior.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola.

Disposició final segona. *Reforma de l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Es modifica el número primer de l'apartat sis «Determinació de la quota tributària» de l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat en els termes següents:

«Sis. Determinació de la quota tributària.

1. És exigible la quantitat fixa que, en funció de cada classe de procés, es determina en la taula següent:

En l'ordre jurisdiccional civil

«Verbal	Ordinari	Admonitori en quantia que excedeixi els 3.000 euros	Canviari	Execució extrajudicial	Concursal	Apel·lació	Cassació i d'infracc. processal
90 €	150 €	50 €	90 €	150 €	150 €	300 €	600 €

En l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu

Abreujat	Ordinari	Apel·lació	Cassació
120 €	210 €	300 €	600 €

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la publicació oficial en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 10 d'octubre de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO